

טעות שהם סבורין שמן הדין אסור אתה רשאי להתירם להם בלא שום התרת נדר, אלא לומר להם טועין אתם בדין ומותרים אתם, ובכה"ג הוה ההיא דבית שאן שהתיר רבי וכן פסק מרן בשלחנו הטהור⁹ וגם הבאר היטב כתב על מ"ש בשולחן ערוך הנוהגים איסור בדברים המותרים מחמת שהם סוברים שהם אסורים כתב ועכשיו נתברר שהוא מותר ומנהגן היה בטעות לא הוי קבלה והוא הדין אם היו סבורין שהוא איסור גדול ונתברר אחר כך שאין איסור כל כן לא הוי נדר ע"כ, ומעתה בנדון דידן שנתברר השמן שומשמין שהוא מותר כרכתיבנא אין צריך התרה ומותר גמור כנלע"ד:
הצעיר אליהו דווין הכהן ס"ט

הכשרה לפסח של מחבת שמבשלים בו כנאפה שנקנה מנכרי

(יג) שאלה על דברת הכונאפ"יה שאופין במחבת על ידי האור כיצד הכשירה של זאת המחבת, וכבר ידוע שהמחבת פסק מרן ז"ל ביורה דעה סימן קכ"א¹⁰ לענין שאר איסורים צריכה ליבון, ובליבון פסק מרן ז"ל באורח חיים סימן תנ"א¹¹ והליבון הוא עד שיהיו נצוצות ניתזים מהם, ודבר זה אפשר שמקלקל המחבת, ויש שנותן צמר גפן על גבי המחבת וכיון שנשרף הצמר גפן סברי שהותרה ומנין מצאו היתר זה לסמוך עליו והא בעינן בליבון קש נשרך עליו כיון שתשמישו על ידי האור, ופעמים¹² לותתין במחבת הכונפ"א בחמאה שלהם שמעורב בה חלב ושומן אליה והוי בשר בחלב ונבילות וטריפות כיצד וא"כ הכשירה ושכמ"ת:

תשובה נלע"ד נלמד הכשר¹³ ומוטב שיאכלו ישראל כשירות ולא יאכלו בשר וחלב ונבילות וטריפות, והוא ממה שפסק מרן ז"ל ביורה דעה סימן ק"ח סעיף ג' אם יש שמנונית של איסור על המרדה¹⁴ שקורין פאל"א אסור ליתן עליה היתר כל היום, מיהו כשאינה בת יומא מותר להשתמש משום דאי אפשר בענין אחר, וכתב מור"ם בהגה כל זמן שהיא בת יומא לא מהני בה הגעלה ולא קליפה בכלי אומנות, וכתב הרב בשפתי כהן¹⁵ דמרדה דינה ככלי שתשמישו על ידי האור דנתבאר באורח חיים סימן תנ"א סעיף ד' דצריך ליבון ע"כ, נמצינו למדין דהמרדה דינה כמחבת שצריך ליבון, וכתב הט"ז בס"ק ז' וז"ל¹⁶ אסור ליתן היתר עליה כל היום, באיסור והיתר כלל ט"ל סימן ז שאסור אפילו כדיעבד אם הוציאו הנכרי מן התנור על כלי אחד עוגות עם פשט"ידא של איסור, וסיים אחר כך מיהו לא

⁹ דברים המתירים והיודעים בהם שהם מתירים (א) נהגו בהם אסור, הוי קאלו קבלו עליהם בנדר ואסור להתירם בהם וכו'. אבל הנוהגים אסור בדברים המתירים (ד) מחמת שסוברים שהם אסורים, לא הוי קאלו קבלום בנדר.
¹⁰ מחבת שמשגננים בה, אף על פי שלענין חמץ בפסח די לה בהגעלה, לענין שאר איסורים צריכה לבון (סעיף ד).

¹¹ פלים שמשתמשים בהם על ידי האור, כגון שפודים ואספלאות וכיוצא בהם, צריכים לבון; והלבון (הוא) עד שיהיו נצוצות נתזין מהם (סעיף ד).

¹² הגוים.

¹³ כוונתו שנלמד הכשרו.

¹⁴ בזמנם לא היה לכל אדם תנור אלא היו משלמים לנכרי עבור השימוש בתנור שלו. לאור זאת דנים לגבי שימוש במרדה של הנוכרי.

¹⁵ בס"ק כ'.

¹⁶ צריך להוסיף בד"ה.